

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวง

ตำบลกาโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

Development of Quality of Life of People in Kiriwong Village, Kam

Lone Subdistrict, Lan Saka District, Nakorn Si Thammarat Province.

ณัฐติกา ไชยบุญ*

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวง ตำบลกาโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า 1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวงมุ่งเน้นการรักษาสภาพแวดล้อมให้คงอยู่สภาพเดิมหรือให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพราะถ้าสภาพแวดล้อมดี อากาศบริสุทธิ์ ดินน้ำสะอาดก็จะส่งผลให้ประชาชนมีสุขภาพดี 2) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวงคือการตั้งกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ที่ก่อตั้งเพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านให้มีรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว 3) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวงได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในการดูแล ให้งบประมาณลงมาเพื่อพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อให้หมู่บ้านและชาวบ้านมีความสุขและมีชีวิตที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนาคุณภาพชีวิต, หมู่บ้านคีรีวง

*นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

The objective of this article is to study the quality of life of people in Kiriwong Village, Kam Lone Subdistrict, Lan Saka District, Nakorn Si Thammarat Province. The study found that 1) the development of Kiriwong villagers' quality of life focuses on preserving their environment to be in the same or improved condition, as a good environment and unpolluted air and water sources will make people healthy. Secondly, 2) the development of the Kiriwong villagers' quality of life is the establishment of organization groups aiming to generate additional income for the villagers, enabling them to meet their personal and families' expenses. Lastly, 3) the development of Kiriwong villagers' quality of life is supported by the government sector which looks after and allocates a budget to the village for the development in several aspects, aiming to make the village and its residents happier and have a better life.

Keywords: Development of Quality of Life, Kiriwong Village

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นสิ่งที่สำคัญ หากประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีจะทำให้มีความสามารถในการพัฒนาตนเองและพัฒนาสังคม สิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุด หมู่บ้านคีรีวงเป็นหมู่บ้านในหุบเขาที่มีความเจริญและมีประชาชนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านเป็นสิ่งที่จะต้องทำเป็น เพราะถ้าประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพัฒนาตนเองได้แล้ว จะทำให้ประชาชน

เหล่านี้พัฒนาสังคมให้ดีขึ้นด้วยเช่นกัน และจากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ หมู่บ้านศิรีวง เป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่เก่าแก่ ที่มีประชาชนย้ายมาตั้งถิ่นฐานอยู่เชิงหลวง หมู่บ้านตั้งอยู่ ต.อบลกาลิน อ.เภอลานสกา จ.หวัดนครศรีธรรมราช ในอดีตหมู่บ้านนี้ เรียกว่า “บ้านขุนน้ำ” เพราะอยู่ใกล้เขาหลวงที่มีต้นน้ำที่อุดมสมบูรณ์ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อหมู่บ้าน มาเป็น “หมู่บ้านศิรีวง” ที่มีความหมายว่า หมู่บ้านที่มีภูเขา (ศิรี) ล้อมรอบ (วง) แต่ก่อน มีประชากรน้อยแต่เมื่อมีประชากรเพิ่มมากขึ้นจึงได้แบ่งเป็น 4 หมู่บ้านประกอบไปด้วย หมู่ที่ 5 บ้านศิรีวง หมู่ที่ 8 บ้านศิรีทอง หมู่ที่ 9 บ้านขุนศิรี และหมู่ที่ 10 บ้านศิรีธรรม หมู่บ้านศิรีวงเป็นหมู่บ้านที่เงียบสงบมีทัศนียภาพที่สวยงาม อากาศดีที่สุดในประเทศไทย และเป็นหมู่บ้านที่พึ่งพาตัวเองเป็นส่วนใหญ่ อยู่ด้วยกันแบบเครือญาติ มีอะไรก็ช่วยเหลือกัน พึ่งพากัน ที่นี่เป็นหมู่บ้านประวัติศาสตร์เคยประสบภัยพิบัติใหญ่มหาอุทกภัย ปี พ.ศ. 2531 รัฐได้ระดมงบประมาณฟื้นฟูบ้านศิรีวงเป็นการใหญ่ กระทรวง กรม หน่วยงานต่าง ๆ เข้ามาสนับสนุนการบูรณะวัด สร้างโรงเรียนขึ้นมาใหม่มีการ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ สร้างศูนย์ประสานงานชุมชน แต่อย่างไรก็ตามการบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนนั้นไม่ได้จัดลำดับความสำคัญของ ปัญหาที่เกิดขึ้นไว้เสถียรภาพส่งเสริมหมู่บ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เป็นมิตรกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มุ่งใช้งบประมาณของหน่วยงานของรัฐแต่ละปีจำนวนมหาศาล ในขณะที่ประชาชนในหมู่บ้านลำบากมาจนถึงทุกวันนี้ ในปัจจุบันหมู่บ้านศิรีวงมีนักท่องเที่ยวเข้ามาชื่นชมธรรมชาติมาสัมผัสอากาศบริสุทธิ์วันหนึ่งหลายร้อยคน แต่หากเป็นช่วงวันหยุด เสาร์ - อาทิตย์ หรือเทศกาลวันหยุดยาว จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มมา จำนวนมากจากการที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมมากมาย ยิ่งไปกว่านั้นส่งผลกระทบต่อประชาชนในหมู่บ้าน ประชาชนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านกว่าครึ่ง ทำเกษตรกรรม กลสิกรรม มีสวนสมรม สวนมังคุดและทุเรียนที่ทำกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ

ที่เหลือก็จะเป็น นักเรียน นักศึกษา รับราชการและทำมาค้าขาย และจากปัญหาดังกล่าวมีคนส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้รับประโยชน์จากท่องเที่ยวคุ้มหรือไม่ที่ต้องสูญเสียสภาพแวดล้อมที่สวยงามและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนไป ในปัจจุบันนี้ความมีน้ำใจต่อกันในศรีวิ้งได้หายไปเพราะประชาชนส่วนใหญ่เน้นทำมาหากินเพียงอย่างเดียวและมีปัญหาเรื่องการบุกรุกป่าและต้นน้ำ ส่งผลกระทบสำคัญกับสภาพแวดล้อมคือ ปัญหาความแออัดของคน ทั้งบนถนน แม่น้ำลำคลองและหมู่บ้าน พบปัญหาขยะที่ทิ้งเกลื่อนไปทั่ว ศรีวิ้ง ยังขาดการจัดการเรื่องขยะ บางครั้งต้องให้นักศึกษา นักเรียนมาเก็บขยะที่คนอื่นทิ้งไว้ ศรีวิ้งเสื่อมโทรมลงไปมาก และในวันหยุดยาวก็จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากมาย นอกจากเรื่องขยะแล้วยังมีปัญหการจราจรที่แออัด รถติดเป็นจำนวนมากและนานนับชั่วโมง ปัญหาเหล่านี้สร้างความรำคาญใจให้กับประชาชนเป็นอย่างมากเพราะมาปล่อยก๊าซที่เป็นพิษต่อมลภาวะทางอากาศในหมู่บ้าน หมู่บ้านศรีวิ้งเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่ประสบกับปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เมื่อรัฐกำหนดนโยบายให้หมู่บ้านศรีวิ้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวแล้ว จะต้องสนใจดูแลและหาแนวทางการแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นทำให้หมู่บ้านศรีวิ้งเป็นหมู่บ้านที่แข็งแรงและดีขึ้นกว่าเดิม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านศรีวิ้ง ตำบลกลาโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านศรีวิ้ง

3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวง

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่วิจัย หมู่บ้านคีรีวง ตำบลกาโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านรวมถึงศึกษาปัญหาและอุปสรรคเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเก็บข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวง ตำบลกาโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวง
3. ทำให้ทราบแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวงและได้นำผลการศึกษาไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2562) กล่าวว่าไว้ว่า การบริหารราชการและการให้บริการโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเป็นแนวคิดหนึ่งของการบริหารราชการ (Public Administration) ที่มีมานานแล้ว หากแต่แนวความคิดนี้กลับมีความสำคัญขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งและเป็นมาตรการสำคัญของการบริหารราชการและการปฏิรูประชาการของประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และประเทศแถบสแกนดิเนเวีย รวมทั้งประเทศไทยในขณะนี้ เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของกระแสความคิดการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ซึ่งเป็นความต้องการของประชาชนและความพยายามของผู้บริหารประเทศที่ปรับพลิกฟื้นบทบาทของรัฐและการบริหารงานและการบริการของรัฐให้ตอบสนองเท่าทันกับความต้องการของภาคเอกชนและประชาชนในยุคโลกาภิวัตน์

วิโรจน์ ก่อสกุล (2561, หน้า 84-86) กล่าวว่า การจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างหลากหลาย เช่น

1. การให้บริการ (Citizen-centered) โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง การจัดการกับความกังวลของประชาชนในทุกขั้นตอนของการส่งมอบงานบริการ
2. ความคิดเชิงกลยุทธ์ (Strategic Thinking) ความสามารถในการหาวิธีการหรือทางเลือกที่ดีที่สุด ท่ามกลางสถานการณ์ที่อาจมีอุปสรรคและความไม่แน่นอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้
3. การมุ่งสู่อนาคต (Future-oriented) ความสามารถในการคาดการณ์ไกลและเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าที่จะได้รับในปัจจุบัน

4. การพัฒนาจากภายนอก (Outside-in approach) การสร้างศักยภาพและโอกาสให้กับภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อสร้างให้ระบบราชการเป็นระบบเปิด ตามครรลองการบริการในระบอบประชาธิปไตย

5. การทำงานเชิงรุก (Proactive) การทำงานอย่างมีการเตรียมการที่ดี เพื่อรองรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต หรือป้องกันปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในอดีต

6. การคิดนอกกรอบ (Out of the box) การคิดริเริ่มสิ่งใหม่ที่สร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น คิดใหม่ไม่เหมือนเดิม คิดแตกต่างจากเดิม ซึ่งเป้าหมายคือการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของคนและองค์กร

7. การมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Result-orienten) การปฏิบัติงานโดยไม่ยึดติดอยู่กับกฎ ระเบียบ ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน แต่มุ่งเป้าหมายขององค์กร

8. การประหยัดจากความเร็ว (Economy of speed) การที่องค์การสามารถทำงานได้เร็วขึ้น จะทำให้ต้นทุนลดต่ำลง และทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจได้

9. องค์กรที่ไม่มีขอบเขต (Boundary less) เป็นองค์การที่ไม่มีการกำหนดรูปแบบทั้งแนวตั้งและแนวนอนและตัดอุปสรรคภายนอกที่เป็นปัญหาขององค์การกับลูกค้าและประชาชน

10. ต้องเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Continuous learning) เป็นการแสดงออกถึงความตั้งใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลาเพื่อให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการกับปัญหาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

11. การมุ่งเน้นเทคโนโลยี (Technology oriented) การประยุกต์เอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์

12. การบริหารความรู้ (Knowledge based mgt) เป็นเครื่องมือพัฒนางาน คน องค์การและสังคม โดยนำความรู้ที่มีอยู่ในองค์การมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง

13. เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) แนวคิดที่จะสร้างให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เป็นแนวคิดที่อยู่บนการทำงานแบบใหม่ Christensen (อ้างถึงใน พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์, 2540, หน้า 97) เห็นว่าชาวอเมริกัน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนของตนซึ่งรวมไปถึงการพัฒนาคุณค่า ของอสังหาริมทรัพย์ด้วย ด้วยเหตุนี้ทำให้ชาวอเมริกันตระหนักถึงความสำคัญของการเมืองในท้องถิ่นที่ทำหน้าที่และมีบทบาทโดยตรงในการพัฒนาดังกล่าว

เย็นใจ เลหาวนิช (อ้างถึงใน พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์, 2540, หน้า 98) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตว่า หมายถึง สภาวะความเป็นอยู่ของบุคคลทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจซึ่งจะมีเกณฑ์ในการเปรียบเทียบชีวิตที่ดีของคุณภาพ จากชีวิตที่มีคุณภาพ หรือชีวิตที่มีคุณภาพระดับต่ำ กับชีวิตที่มีคุณภาพระดับสูง ลักษณะของชีวิตที่ดีของคุณภาพ มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ยากจน ขาดแคลน สิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ขาดแคลนปัจจัยสี่ ชีวิตส่วนใหญ่ต้องใช้ในการหาเลี้ยงชีพไปวัน ๆ
2. สุขภาพไม่ดี เจ็บป่วยเป็นเนืองนิจ เป็นโรคเรื้อรังรักษาไม่หาย
3. ความไม่รู้ ขาดการศึกษาที่ดี ไม่รู้วิธีหาเลี้ยงชีพที่ดีกว่าเดิม
4. ขาดความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เป็นพิษอยู่ในถิ่นทุรกันดาร

ลักษณะชีวิตที่มีคุณภาพ มีลักษณะที่ตรงกันข้ามกับชีวิตที่ด้อยคุณภาพทั้ง 5 ประการข้างต้นและเพิ่มเติมความมีอิสระในชีวิต การได้รับความยุติธรรมในชีวิต และการมีความเจริญก้าวหน้าในการทำงานตามความสามารถของแต่ละบุคคล

จากความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านศรีวัง ตำบลกลาโณ อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชและมีการปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านศรีวังอย่างไร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสนใจที่จะศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านศรีวัง

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัย เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary research) และการวิจัยภาคสนาม (Field Research) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อ 1-3

ประชากรได้แก่ ประชาชนในหมู่บ้านศรีวัง

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย เป็นการเลือกตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง เจตนา (Purposive or Judgmental Sampling) ใช้ความสะดวก หรือความสนใจของผู้วิจัยเป็นหลักจำนวน 6 คน โดยพิจารณาจากคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ปกครองท้องที่ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปกครองบรรดาราษฎรที่อยู่ในเขตหมู่บ้าน จำนวน 2 คน

2. ประชาชนชาวบ้าน บุคคลผู้นำภูมิปัญญามาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตจนประสบผลสำเร็จ จำนวน 2 คน

3. ประชาชนในหมู่บ้านศรีวัง ประชาชนที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านมาตั้งแต่เกิดจนปัจจุบัน จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์แบบเป็นมาตรฐาน (Structured or Standardized Interview) วิธีการนี้จะกำหนดคำถามไว้ก่อนอย่างแน่นอน มีรูปแบบอย่างเป็นขั้นตอน และต้องถามตามแบบฟอร์มเดียวกันทุกคน

การเก็บรวบรวมข้อมูล (1) การวิจัยเอกสาร รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น หนังสือทั่วไป หนังสืออ้างอิง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ (2) การวิจัยภาคสนาม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ประชาชนในหมู่บ้านคีรีวง จำนวน 6 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล (1) ข้อมูลจากเอกสาร ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำมาหาข้อสรุปอย่างมีระบบ มีเหตุผลและอิงกรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย

ประเด็นที่ 1 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวง ตำบลกาโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านคีรีวงมุ่งเน้นการรักษาสภาพแวดล้อมให้คงอยู่สภาพเดิมหรือให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพราะถ้าสภาพแวดล้อมดี อากาศบริสุทธิ์ ต้นน้ำสะอาดก็จะส่งผลให้ประชาชนมีสุขภาพดี และได้ตั้งกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ที่ก่อตั้งเพื่อสร้างรายได้เสริมให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านให้มีรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว และได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในการดูแล ให้งบประมาณลงมาเพื่อพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อให้หมู่บ้านและชาวบ้านมีความสุขและมีชีวิตที่ดีขึ้น

ประเด็นที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านศิริวง พบว่า ปัญหาคือการที่หมู่บ้านศิริวงเป็นหมู่บ้านการท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามามากมายและได้ทำลายสภาพแวดล้อมในหมู่บ้าน อาทิ การทิ้งขยะไว้และสกปรกเหม็น การจอดรถไว้นาน ๆ ทำให้เกิดมลพิษ และทำให้หมู่บ้านศิริวงมีความแออัด ส่งผลเสียทำให้เกิดปัญหาเรื่องสุขภาพอนามัย เกิดความรำคาญและความไม่สบายใจต่อชาวบ้านในหมู่บ้าน ปัญหาในด้านความร่วมมือ ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือร่วมใจมากพอในการพัฒนา และปัญหาด้านภาครัฐเข้ามาสนับสนุนส่งเสริมแต่ไม่ยอมรับฟังว่าแท้จริงแล้วประชาชนต้องการอะไร

ประเด็นที่ 3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านศิริวง พบว่า ควรมีการวางแผนรับนักท่องเที่ยวเข้ามาในหมู่บ้านในจำนวนที่พอดี ไม่มากจนเกิดไปมีการแนะนำเรื่องการทิ้งขยะ การจอดรถ การรักษาสิ่งแวดล้อมในหมู่บ้าน มีการให้ความร่วมมือร่วมใจกันของคนในหมู่บ้าน ใส่ใจและรักษาสภาพแวดล้อมให้มากขึ้นและภาครัฐควรมีการรับฟังประชาชนให้มากขึ้นว่าต้องการอะไร และอยากให้ช่วยสนับสนุนพัฒนาในด้านไหนและควรมีการเข้ามาให้ความรู้ในเรื่องของการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้ประชาชนพัฒนาไปในทางที่ถูกต้องและดีขึ้นอย่างสมบูรณ์

อภิปรายผล

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านศิริวง ตำบลกาโลน อำเภอ ลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มุ่งเน้นให้ประชาชนในหมู่บ้านศิริวงมีความเป็นอยู่ที่ดี อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี อากาศดี ดื่มน้ำสะอาด ส่งผลให้สุขภาพกายสุขภาพใจสมบูรณ์ มีความสุข ไม่เป็นภาระและสร้างปัญหาให้แก่คนอื่น หมู่บ้าน และสังคม สอดคล้องกับ

การศึกษาของ ชัยวัฒน์ ปัญญา และคณะ (อ้างถึงใน พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์, นุชนาด สุนทรพันธุ์, 2542, หน้า 13-14) ได้กล่าวถึง “คุณภาพชีวิต” ว่าหมายถึง ชีวิตที่มีคุณภาพ ไม่เป็นภาระและไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคม เป็นชีวิตที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สามารถที่จะดำรงสถานภาพทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และทางสังคมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของตน สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าหรือปัญหาที่สลับซับซ้อนได้ คาดคะเนเหตุการณ์ภายหน้าได้อย่างถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ตลอดจนดำเนินการที่ชอบธรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนพึงประสงค์ภายใต้เครื่องมือและทรัพยากรที่มีอยู่ และประชาชนมีความต้องการที่จะให้ภาครัฐเข้ามาดูแล สนับสนุน และสถาบันพระปกเกล้า (2562) กล่าวไว้ว่า การบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management: NPM) คือ การมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนโดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นสำคัญ เช่น คำให้สัมภาษณ์ของนายนิพนธ์ บุญขันธ์ ราษฎรชาวบ้าน ได้แสดงความเห็นว่า คือ ภาครัฐควรความเข้ามาสอบถาม มาฟังข้อมูล มาลงพื้นที่ มาอยู่กับชาวบ้านและสอบถามข้อมูลจากชาวบ้าน ว่าจริง ๆ แล้วชาวบ้านต้องการอะไร ชาวบ้านต้องการให้พัฒนาในส่วนไหน ชาวบ้านมีความคาดหวังว่าชีวิตเขาจะดีขึ้นอยากให้ภาครัฐรับฟังและเข้ามาช่วยให้เต็มที่ เพื่อที่จะพัฒนาในทุก ๆ ด้านให้ประสบความสำเร็จไปด้วยดี

ข้อเสนอแนะ

1. ควรปลูกฝังและให้ความรู้แก่ประชาชนในหมู่บ้านในเรื่องการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

การรักษาระบบนิเวศน์ การรักษาต้นน้ำ เพื่อที่จะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีสุขภาพกาย สุขภาพใจ ที่ดีขึ้น

2. ปัจจุบันเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนว่างงานมีรายได้น้อย ควรส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างรายได้เสริมให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น

3. ภาครัฐควรเข้ามาบริการ ดูแล สอบถาม รับฟัง ความเป็นอยู่ของประชาชน และให้ความรู้ ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในทุก ๆ ด้านให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- พงศ์สัน ศรีสมทรัพย์. (2540). **การบริหารงานส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์, นุชนาถ สุนทรพันธ์. (2542). **การศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิต และ สังคม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิโรจน์ ก่อสกุล. (2561). **เอกสารประกอบคำบรรยายกระบวนวิชาองค์การและ นวัตกรรมในองค์การ**. กรุงเทพมหานคร: โครงการรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2562). **การบริหารภาครัฐแนวใหม่**. ค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2562, จาก <http://www.opdc.go.th>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2562). **การบริหารราชการโดยยึด ประชาชนเป็นศูนย์กลาง**. ค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2562, จาก <http://www.wiki.kpi.ac.th>